

Å få diagnosen MS

Å motta beskjeden om at du har multipel sklerose er tøft. Reaksjonene er ulike.

Diagnosen MS blir vanligvis stilt etter en tids utredning med ulike undersøkelser og iblant etter lengre tid, hvis legen har valgt å observere hvordan symptomene utvikler seg. De fleste symptomene kan ha dukket opp i løpet av det siste året, og undersøkelsene viser at det sannsynligvis er MS.

Men symptomene kan ha vært til stede over en lang periode, for eksempel ti år, uten at det har ført til at man har gått til lege. I et slikt tilfelle blir diagnosen MS stilt etter at man har hatt sykdommen lenge.

Selvfølgelig kan det variere mye fra person til person i hvilken situasjon diagnosen stilles, noe som er en grunn til at ikke alle reagerer likt på beskjeden.

Ulike reaksjoner

For personer som har hatt mistanke om at de har hatt MS i lang tid, kan det oppleves som en lettelse å få greie på hva symptomene kommer av. Det kan innebære at det blir lettere å forklare sin familie, arbeidskamerater og venner om symptomer som ikke "synes", for eksempel tretthet eller følelsesforandring i huden.

Mange blir fortvilet når de får vite at de har MS. Ofte har man en egen oppfatning av hva som skjer når man har MS og hvordan fremtiden kommer til å bli. Diagnosen trenger ikke nødvendigvis være like dystert som man kan forestille seg.

En annen vanlig måte å reagere på når man får beskjed om at man har MS, er å tenke: "Det må være en feil - det er ikke meg det gjelder", eller ganske enkelt ikke tenke på det i det hele tatt. Å fortrenge det hele er en måte å håndtere situasjonen i en periode. En annen måte er å innhente så mye informasjon som mulig.

Felles for mange personer som får beskjed om diagnosen MS er at de kommer i en krise. Å føle sinne, sorg eller redsel er ikke uvanlig. Man må gjennom en form for sørgeperiode som kan være nødvendig for å komme gjennom krisen. Din opplevelse av MS er individuell. Skriv derfor ned spørsmål og tanker du har, slik at du kan diskutere disse ved neste legebesøk.

Snakk med legen

De fleste personer som har plager der en mistenker at det kan være MS, henvises til nevrolog for undersøkelse. Det finnes ingen gitte regler for hvor ofte man bør gå til lege den første tiden.

Det er vanlig at man ikke husker mye av den første informasjonen en får av legen, ettersom man lett fokuserer på ordet "MS" mens tankene raser av sted. Mange spørsmål dukker opp med en gang, og de kan være vanskelige. Derfor bør du gå tilbake til din lege en stund etter at du har fått diagnosen for å snakke om dine tanker og spørsmål når det gjelder sykdommen.

Det er viktig å bli enig med sin lege om når man skal komme tilbake og hvordan man kommer i kontakt med den aktuelle sykehusavdelingen.

Andre kroniske sykdommer, som Parkinsons sykdom, høyt blodtrykk, diabetes eller astma, snakkes det mer åpent om. Den allmenne kunnskapen om MS øker dersom flere personer snakker om sykdommen sin. Når man får diagnosen MS oppstår det et stort behov for informasjon om selve sykdommen, men også et behov for å snakke om hvordan man skal håndtere MS i sitt eget liv.

Det kan jo hende at du synes du har den informasjon som er nødvendig. Du "må" ikke snakke med forskjellige personer på sykehuset om MS, hvis du ikke føler for det. Det kan gå mange år mellom anfall eller perioder av forverring. En utfordring kan også være å gå videre med livet sitt med den uforutsigbarheten og usikkerheten det innebærer å ha fått diagnosen MS.